

WEF				
Європа і Кавказ	Азія і Тихоокеанський регіон	Американський регіон	Регіон пустелі Сахари	Близький Схід і Північна Африка
Південна і Західна Європа; Північна та Східна Європа	Східна Азія та Океанія; Південно-Східна і Південна Азія	Північна Америка і Карибський басейн; Південна Америка	Східна і Південна Африка; Центральна і Західна Африка	

Окреслена просторово-територіальна диференціація наочно відображає застосування запропонованого підходу щодо розподілу світового ринку туристичних послуг, а також ринків макро- та мезорегіонів, тоді як його використання на рівні національних ринків безпосередньо залежить від територіального устрою держави, атракційності її локальних ринків та регіонів.

Список використаних джерел

1. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти) / О.О. Любіцева. – К.: Альтерпрес, 2002. – 436 с.
2. The World Tourism Organization [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www2.unwto.org>.
3. The World Travel and Tourism Council [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.wttc.org>.
4. The World Economic Forum [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.weforum.org/world-economic-forum>.

Лахманюк В.

*магістрант II курсу спеціальності 106 Географія
Науковий керівник – доц. Флінта Н. І.*

ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ОКРЕМИХ СКЛАДОВИХ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ

Постановка проблеми. Страхування в міжнародному туризмі – це основна форма гарантування страховими компаніями безпеки туристів у країні тимчасового перебування, покликана при настанні страхових випадків компенсувати можливу шкоду, заподіяну здоров'ю чи майну туристів, за рахунок страхових внесків, що сплачуються ними. Тому питання безпеки українських туристів є доволі актуальним.

Виклад основного матеріалу. В Законі України «Про туризм» є стаття 13 «Безпека в галузі туризм», у якій сказано «Органи державної

влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи в межах своїх повноважень вживають заходів, спрямованих на:

- забезпечення закріплених Конституцією України прав громадян на безпечне для життя і здоров'я довкілля при здійсненні туристичних подорожей, захист громадян України за її межами;

- забезпечення особистої безпеки туристів, збереженість їх майна, не завдання шкоди довкіллю;

- інформування суб'єктів туристичної діяльності про загрозу безпеці туристів у країні (місці) тимчасового перебування;

- надання необхідної допомоги туристам, які опинилися у надзвичайній ситуації;

- забезпечення туристам (екскурсантам) можливості безперешкодного одержання медичної, правової та інших видів невідкладної допомоги, доступу до засобів зв'язку;

- заборонена використання туризму з метою незаконної міграції, сексуальної, трудової та інших видів експлуатації громадян;

- охорону туристичних ресурсів України, встановлення гранично припустимих навантажень на об'єкти культурної спадщини та довкілля;

- забезпечення безпеки об'єктів туристичних відвідувань з урахуванням ризику виникнення природних і техногенних катастроф та інших надзвичайних ситуацій тощо.» [3].

На рис. 1 наведена схема особистого страхування туристів, які виїжджають за кордон [6].

Рис.1. Схема особистого страхування туристів, які виїжджають за кордон

Для отримання компенсації від нещасних випадків існує страхування – вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати громадянами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) (рис. 2) [4].

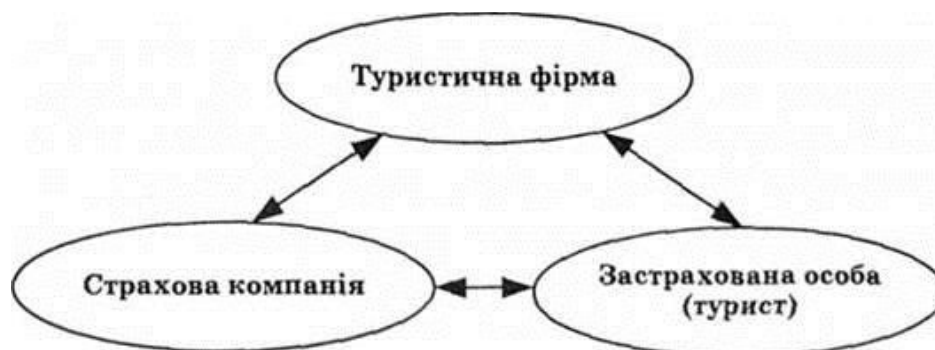

Рис.2 Схема відносин між страховою компанією, туристичною фірмою, застрахованою особою

Страхування в туризмі – це система відносин між страховою компанією і туристом по захисту його життя і здоров'я та майнових інтересів при настанні страхових випадків. Страхування здійснюється також господарюючими суб'єктами, які страхують своє майно, транспортні засоби, фінансові ризики. Ці види страхування в туризмі проводяться в тому ж порядку, що й страхування в інших галузях економіки. Страховиками визнаються юридичні особи, створені у формі акціонерних, повних, командитних товариств або товариств з додатковою відповідальністю згідно із Законом України «Про господарські товариства» з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом, а також, хто одержали у встановленому порядку ліцензію на здійснення страхової діяльності [1].

Страхова діяльність в Україні здійснюється тільки страховиками-резидентами України. Страхувальники – це юридичні особи та дієздатні громадяни, які уклали зі страховиками договори страхування або є страхувальниками відповідно до законодавства України. Сутність страхування, як і будь-якої іншої економічної категорії, визначається її функціями [8] (табл. 1).

Ризикова функція страхування є головною, бо страховий ризик, як ймовірність шкоди, безпосередньо пов'язаний з основним призначенням страхування по відшкодуванню міжнародних втрат потерпілим.

Функції страхування

Функції	У чому полягає
Ризикова	Полягає у відшкодуванні ризику. В межах дії цієї функції відбувається перерозподіл грошової форми вартості між учасниками страхування у зв'язку з наслідками випадкових страхових подій.
Попереджувальна	Полягає у фінансуванні за рахунок коштів страхового фонду заходів по зменшенню страхового ризику.
Ощадна	Сприяє накопиченню грошової суми на подальше життя.
Контрольна	Контрольна функція страхування полягає в перевірці цільового формування та використання коштів страхового фонду.

Особливості страхування в туризмі стосуються безпосередньо страхування туристів. Застосовуються наступні види страхування: медичне; від нещасного випадку; майнове; на випадок затримки транспорту; витрат, пов'язаних із неможливістю здійснити поїздку; асистанс; страхування відповідальності власника автотранспортних засобів та інші.

Одним із основних видів страхування в туризмі є медичне страхування, яке, в основному, покриває всі витрати на медичні послуги, послуги стаціонарного лікування, перевезення машиною швидкої допомоги, придбання ліків, догляд за хворим, а у випадку смерті за кордоном – транспортування тіла на батьківщину [3].

Не менш важливим є страхування від нещасних випадків. Страховим випадком визнаються: смерть застрахованого, яка настала в результаті нещасного випадку, що відбувся із застрахованим під час дії договору страхування; інвалідність, одержана в результаті нещасного випадку; часткова втрата працездатності в результаті нещасного випадку, який мав місце під час дії договору страхування. Стаття 17 Закону України «Про туризм» передбачає, що «Страхування туристів (медичне та від нещасного випадку) обов'язкове і здійснюється суб'єктами туристичної діяльності на основі угод зі страховими компаніями, які мають право на здійснення такої діяльності» [3].

Суб'єкт туристичної діяльності, який надає туристичні послуги, зобов'язаний забезпечити страхування туристів та осіб, які їх супроводжують. Для цього договір страхування із страховиком можуть укласти самі туристи або суб'єкт туристичної діяльності як агент страхової компанії. У першому випадку перевіряється наявність у туриста страхового полісу і його копія додається до договору про

надання туристичних послуг. У другому – договір страхування укладається безпосередньо в туристичному підприємстві агентом страхової компанії, яка має ліцензію на право здійснення діяльності, пов'язаної з організацією медичного страхування і страхування від нещасного випадку.

Особливим видом страхування є асистанс. Він забезпечує туристів або спеціалістів, відряджених за кордон, допомогою на місці в технічній (ремонт автомобіля), грошовій або іншій формі. Асистанс – це перелік послуг (в межах угоди), які надаються в необхідний момент в натурально-речовій формі або у вигляді грошових коштів через технічне, медичне і фінансове сприяння.

Об'єктом страхування відповідальності власників автотранспорту є їх громадянська відповідальність за можливе спричинення шкоди іншим особам при дорожньо-транспортній пригоді. Завдані матеріальні збитки та витрати, зумовлені нанесенням тілесних пошкоджень потерпілим громадянам, підлягають відшкодуванню страховою компанією. За цим видом страхування виплачуються матеріальні збитки, пов'язані з відновленням транспортних засобів та іншого майна, проводиться оплата витрат на лікування потерпілих громадян, протезування, перекваліфікацію, відшкодовуються втрати сімейного бюджету у зв'язку із тілесними пошкодженнями або смертю потерпілого тощо. В міжнародній страховій діяльності страхування відповідальності власників автотранспорту відоме під назвою «зелена картка» [9].

«Зелена картка» – це система міжнародних угод про обов'язкове страхування громадянської відповідальності автовласника. Свою назву вона отримала за кольором і формою страхового полісу. Система «зелена картка» створена в 1949 році і гарантує вільне пересування транспортних засобів у межах кордонів 32 держав. Обсяг відповідальності у зв'язку із заподіяною шкодою регулюється, як правило, діючим в цій країні законом про обов'язкове страхування громадянської відповідальності автовласників. Практично у всіх європейських країнах страхування громадянської відповідальності власників транспортних засобів обов'язкове. Такі країни об'єднались у систему «Зелена картка», де тісно співпрацюють уряди, національні бюро «Зеленої картки» і страхові ринки.

Висновки. Отже, важливим елементом комплексної туристичної послуги є страхування потенційного споживача від нещасних випадків на період подорожі та відпочинку, пр. цьому доведено, в страховий пакет потрібно включити відшкодування на лікування, ліквідацію наслідків від нещасних випадків та втрати особистого багажу та ін. Договори майнового страхування переважно укладають готелі й інші

об'єкти розміщення і відпочинку, власники різноманітних транспортних засобів. Можливе відшкодування збитків, заподіяних вогнем та іншими чинниками, а також унаслідок крадіжок чи руйнувань. Тому при придбанні пакету туристичних послуг споживач (потенційний турист) повинен звертати увагу на рівень надання страхових послуг які поділяються на медичні, від нещасних випадків, майнові, на випадок затримки транспорту, витрат, пов'язаних із неможливістю здійснити поїздки та ін.

Список використаних джерел

1. Вовчак О.Д. Страхова справа: підручник / О.Д. Вовчак. - К.: Знання, 2011. – 391 с.
2. Державне агентство України з туризму та курортів. Офіційний сайт. [Електронний ресурс] - Режим доступу: tourism.gov.ua.
3. Закон України «Про туризм» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80/print>.
4. Дутчак С. В. Управління регіональним розвитком туризму : навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. / С. В. Дутчак - Чернівці : Чернів. нац. ун-т, 2011. - 135 с.
5. Моторне (транспортне) страхове бюро України [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://www.mtsbu.ua/ua/green_card/80365/.
6. Особливості страхування туристів і туристичних фірм в Україні [Електронний ресурс] Вісник податкової служби України, N 22, від 12 червня 2001 р - Режим доступу : <https://forinsurer.com/public/03/02/23/303>.
7. Страхування туристів, які виїжджають за кордон [Електронний ресурс] / Додано admin в Ндл, 09/08/2013 - 11:32 - Режим доступу : <http://www.insurance.lviv.uaD>
8. Яворська Т.В. Страхові послуги. Навчальний посібник/ Т.В Яворська - Львівський національний університет ім. Івана Франка. Економічний факультет, 2008. - 252 с.
9. Visa Gallery [Електронний ресурс] - Режим доступу : <http://www.visagallery.com/>

Луц О.

*магістрантка II курсу спеціальності 242 Туризм
Науковий керівник – доц. Мариняк Я. О.*

СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА РЕЛІГІЙНОГО ТУРИЗМУ

Постановка проблеми. Релігійний туризм – це поїздки за межі традиційного середовища на строк не більше року для відвідування святих місць і центрів релігій. У ньому прийнято виділяти три напрями: релігійний, пов'язаний з участю в подіях релігійного життя, що здійснюються за допомогою екскурсій; паломницький, тобто подорож з метою відвідування святинь і святих місць; науковий з релігійною метою.